

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemškega cesarja potovanje na Angleško.

Akopram potovanja nemškega cesarja Viljema, kateremu je ljudski dovtip dal značilni priimek „Reisekaiser“ (potovalni cesar), nemajo splošno vselej globejega političnega namena, vendar se s sedanjim njegovim potovanjem na Angleško bavi javno mnenje vse Evrope. Znano je, da nema vsako potovanje mladega nemškega cesarja političnega temelja, ker so mu zdravniki zaradi velike njegove nervoznosti svetovali, da popotuje veliko, ker je to baje zdravju njegovemu v prilog. Vendar se pa na drugi strani ne da tajiti, da so mnoga njegova potovanja imela eminentno politično podlago, tako v prvi vrsti ona dva v Peterburg, ki pa nesta dosegla zaželjenega uspeha.

V tretjič v kratkem času svojega vladanja podal se je zdaj zopet cesar Viljem na Angleško. S posebnim sijajem vsprejel ga je angleški dvor, s katerim vežejo ozke vezi sorodstva nemško cesarsko obitelj, tudi veliki svet angleški razvil je ves oni sijaj, ki je običajen ob jednacih prilikah. Iz vsega tega hote sklepati nemški listi, da je to potovanje izredne politične važnosti in izražajo o tem svoje veliko zadoščenje.

Čas, v katerem se je vršilo to potovanje, je posebno ugoden, da se lahko delajo razni sklepi, kakor baš ugajajo željam dotičnikov. Komaj da se je zaznalo za obnovljenje trojne zveze in je Angleška ob tej priliki se bolj ko kdaj poprej potrudila, da na nedvomljiv način osvedoči svoje posebne simpatije za trojno zvezo, že se je podal nemški cesar na pot proti obalim Albiona. Nemški listi sodili so te angleške izjave precej optimistično ter sklepali iz njih, da se je Angleška skoro pridružila trojni zvezi. Iz sijajnega vsprejema, katerega je ne samo dvor, nego tudi angleško občinstvo priredilo nemškemu cesarju, hoté sklepati, da javno mnenje odobruje postopanje angleških politikov, ki se smejo zmatrati kot prijazni trojni zvezi.

A na Angleškem so razmere povsem drugačne nego v naših kontinentalnih ustavnih državah. V tej istinoti ustavni državi, v kateri beseda ustava ni samo prazna oblika, nego je ustavno življenje že

prešlo v kri in meso državljanov, ne dela se velika in mala politika na dvoru, nego istinito in izključno samo v parlamentu, ki je jedino pravi zastopnik javnega mnenja.

Znano je, koliko se je prizadevala Italija, da bi bila pridobila Angleško za posebno izjavo glede politike v sredozemskem morju, a odgovor bil je konečno pri vseh prijaznih besedah le ta, da na Angleškem nobeden minister ne more dati kake obljube, katero bi mogel izvršiti na svojo pest, nego da vsaka taka zadeva mora priti v parlament. Do tega pa na Angleškem nobeden minister nema takega upliva, kakor se to vidi semtertja v naših kontinentalnih psevdoparlamentih, kjer včasih cela pokorna večina pleše ubogljivo po piščalki kacega posamičnega ministra.

Istina je, da je angleška politika poslednji čas se kazala zares trojni zvezi zelo prijazna. Posebno se je to pokazalo po odstopu Bismarckovem. Dokler je bil še v Nemčiji Bismarck vsemogočni voditelj notranje in vnanje politike, kateri poslednji glavna svrha je bila ohraniti prijateljstvo z Rusijo, držal se je lord Salisbury precej bladno nasproti trojni zvezi, v kateri ni mogel nikdar videti orožja, katero bi se dalo porabiti proti interesom Rusije v Evropi in v Aziji. Zatorej se tudi ni zanimal posebno za trojno zvezo in nje razvoj.

Ko pa je odstopil železni kancelar z javnega političnega pozorišča, spremenil se je prav temeljito ves položaj. Angleški državnik sprevidel je takoj, da bi trojna zveza utegnila biti koristna Angleški proti Rusiji, in začel je torej Salisbury kuzati se namah velicega prijatelja in pospešitelja trojne zveze.

Znano je, da je po padcu Bismarcka in pozneje Crispija daljni obstanek trojne zveze postal dvomljiv. Italija, katera je vsled Crispijevih potovanj v Friedrichsruhe se zapletla v hudo carinsko borbo s svojo sosedinjo Francijo, začela je obotavljati se, da ponovi z nova zvezo, katera je nakladala toliko financijelnih žrtev deželi in jo privedla vsled pretrganih trgovinskih razmer v hudo krizo in skoraj uničila njeno poprej cvetočo trgovino z vinom in družimi pridelki, za katere je imela v Franciji najboljšo kupovalko. Rudini kazal je pri svojem nastopu, kakor da hoče kreniti na druga pota, nego so bila

ona, po katerih je hodil Crispi, konečno pa so spravili tudi njega v pravi tir in posebno Angleška si je prizadevala prav mnogo, da pregovori Italijo. Kaj vse se je obljubilo obotavljajoči se dosednji zavezanci, to ni znano, na vsak način se sme soditi, da je Angleška morda dala Italiji daleč segajoče obljube. Seveda so to le obljube, katerih izvršitev je odvisna od dovoljenja angleškega parlamenta.

Se li bode pa res ves angleški narod, oziroma njegovi zastopniki v parlamentu, tako vnel za trojno zvezo, to je vprašanje, na katero bi bilo težko dati že zdaj odločen odgovor. Kakor smo že prej omenili, je na Angleškem parlament jedini merodajni faktor in nobeden minister ne more dati taci obljub, katere bi omejile prostost delovanja. Če bi se drznili storiti kaj jednega, bilo bi to konec njegovega ministrovanja.

Po vsem tem, kar smo rekli, in po izjavah liberalnih listov, ki govore prav jasno, da Salisbury je mož, čegar čas je potekel, da njegovih obljub ne bode nikdo izvrševal, je pač umestno, da optimistično pisavo nemških listov ne jemljemo celo tako resno, nego jo sodimo nekoliko hladneje, dokler nam dogodki ne bodo pokazali, kdo ima prav.

Borba Šentjakobske občine v Rožni dolini za slovensko ljudsko šolo.

(Po ulogah krajnega šolskega sveta, občinskega načelnštva in odlokih šolskih oblastev.)

(Dalje.)

Proti temu odloku okrajnega šolskega sveta pritožil se je krajni šolski svet dne 26. oktobra 1881 pri deželnem šolskem svetu, ki pa „pritožbi ni mogel ugoditi.“ Z ukazom z dne 13. junija 1882, št. 1100 opozoril je deželni šolski svet na svoje določbe z dne 7. februarja 1872, št. 2362 in dostavil je še: Te določbe o jezikovni uravnavi imajo namen, otrokom omogočiti in zagotoviti priučenje obema deželnima jezicoma. Ta določba je že deset let veljavna in pridobila si je priznanje vsega razsodnega¹⁾ prebivalstva. Mnogo otrok, ki so od tam prišli v Celovec ali Beljak v višje šole, v pouk ali službo, ima temu pripisovati, da se bolje izobraži

¹⁾ To je nemškutarskega.

LISTEK.

Tristoletnica Jakoba Gallus-a.

Tristoletnica slavnoznanega rojaka našega, cerkvenega skladatelja Jakoba Gallus-a smrti bode dne 12. julija t. l. Praznovala se bode ta dan s tem, da se bode v stolni cerkvi Ljubljanski pela krasna maša njegova, nedavno najdena v licejski knjižnici Ljubljanski. Maša je 6glasna (2 soprana, 1 alt, 2 tenora, 1 bas). Da se bode mogla peti, postavil jo je gospod Anton Foerster v takt in moderne ključé; pelo pa jo bode do 50 grl — gotovo zadosti močan zbor. Kot uloga za ofertorij pride na vrsto Gallus-ova skladba „Laudate Dominum in sanctis ejus“ (ps. 150). „Glasbena Matica“ pa bode v jeseni priredila koncert, pri katerem se bodo pele izključno samo Gallus-ove skladbe. — „Cerkveni Glasbenik“, organ Cecilijinega društva v Ljubljani, priobčil je tem povodom nastopni sestavek: **Jakoba Gallus-a maša „Elisabeth Zachariae.“**

Dne 12. julija oslavi izvedenjem šesterglasne te maše zbor Ljubljanske stolnice pod vodstvom g. Ant. Foersterja tristoletnico Gallus-ove smrti. Gallus-ovo ime je na dobrem glasu po

glasbenem svetu, akoravno je le malo njega skladb izvršujočim godbenikom pristopnih in znanih. Uzrok zadnjemu je, da so bila dela njegova tiskana pred tremi stoletji, pozneje pa ne več izdana. Posamezni izvodi so zbog tega že redki in le v knjižnicah, po širnem svetu raztrošenih, ohranjeni. Novejših izdaj pa ni, le posameznosti so ponatisnjene kot uzorci Gallus-ove muze v modernih zbirkah Proske, Bodenschatz, Schöberlein, John, Becker, Rochlitz.

Maše njegove, kojih je zasledil g. Mantuani nad 16, bile so doslej neznane — trdilo se je, češ, da Gallus nobenih pisal ni. Jedna teh maš in prav maša „Elisabeth Zachariae“ postala je pred kratkim šele pristopna Ljubljanske stolnice zboru po najdbi njenega rokopisa v Ljubljanski licealni knjižnici. Tu jo je prevel g. Karol Hoffmeister iz stare menzuralne notacije v novodobno partituro, stolni kapelnik g. Foerster pa jo priredil, da ustreza sedanjih pevcev potrebam.

Da pa opozorimo čitatelje in širjo domovino na visoko umetniško vrednost velicega tega Kranjca skladab, preskrbeli smo si iz peresa g. Karola Hoffmeistera, klavirskega učitelja „Glasbene Matic“, oceno zgoraj navedene maše, katero tu doslovno podajemo:

Smer, po koji se je bil Gallus kot skladatelj napolnil, bila je ona resnega sloga cerkvenega šole beneške, tedaj bolj prosta od smeri Palestrine ali Naninija. K temu je še umerjena (moderovana) po raznih uplivih, zlasti po sodobni glasbi nemški in po značaju skladateljevem.

Njegova maša „Elisabeth Zachariae“ služi naj nam kot študijski objekt, da se učimo na nji spoznavati značaj umetniške tvorbe Gallusove.

Sprva si jo oglejmo s stališča tehniškega.

Omenili smo že, da pripada skladatelj v tem oziru beneški šoli, koju je ustanovil Willaert v XVI. stoletji. Značilni so za to šolo poglavito „cori spezzati“ — t. j. razdeljenje masse v več zborov z različnimi sestavami (kombinacijami) glasov, kar ima nameu doseči različnosti v zvokovih efektih — v nasprotji k resni polifoniji šole rimske in izvorno nizozemske.

In zares, prvo prevlada v celi maši. Glasovi kupičijo se zdaj v dva zbora po tri, zdaj v tri zборе po dva glasova, odgovarjajoč in ponavljajoč se vzajemno. Drugo, polifonija, kaže se nam le redkoma, le kakor mimogredé. Bogate polifonije poslužil se je bil Gallus le tamo, kjer je tako posluževanje še bilo v splošni navadi, zlasti pri „Amenu“

in da laglje izhaja.¹⁾ Ako temu nasproti krajni šolski svet trdi, da se na ljudski šoli Šentjakovski takoj sprvega nemški poučuje in da je učiteljem nemogoče, zadoščevati zahtevam šole, ker se poučuje v jeziku, učencem tujem, mora se reči, da te trditve nasprotujejo resnici.²⁾ Te krajnega šolskega sveta trditve so tem bolj čudne, ker so sedanji člani v izpolnjevanju po § 17. zakona o šolskem nadziranju z dne 8. februarja 1869 (dež. zak. št. 10.) odkazane jim dolžnosti jako nemarni, ker še šole nikdar ne obiščejo, ker neso prisotni pri poučevanju, torej tudi neso imeli prilike, da bi samo izpoznali jezikovno uredbo svoje šole.³⁾ 1.) Ko bi se omejil pouk v nemščini na zadnja tri leta na prebivalstva očitno škodo, bi se ničesar ne doseglo, ker so otroci zadnjih dveh let po leti obiskovanja šole oproščeni. 2.) Ko bi se izključno uvel slovenski učni jezik, moral bi se izpremeniti ne le učni načrt, marveč morale bi se zavreči vse dozdanje učne knjige in berila in omisliti nove, kar bi prouzročilo velike troške. Dalje, ko bi se krajnega šolskega sveta želja izvela, ne mogel bi noben otrok naučiti se nemščine, niti obiskovati druge ljudske šole v deželi, na višja učilišča pa bi se niti vsprejeti ne mogli.⁴⁾ Tako ukaz. Vidi se, kako prazne izgovore je rabil deželni šolski svet, da mu ni bilo treba ugoditi opravičenim željam krajnega šolskega sveta in prebivalstva.

Proti temu odloku napravil je krajni šolski svet dne 30. maja 1882 ulogo na visoko ministerstvo. Poslednje poslalo je dne 19. junija 1882, št. 9686 to ulogo v rešitev deželnemu šolskemu svetu, ki je, kakor ob sebi umevno, prošnja za uvedbo slovenskega učnega jezika z ozirom na ukaz z dne 13. junija 1882, št. 1100 zavrnil, a krajnemu šolskemu svetu proti temu odloku pustil priziv na naučno ministerstvo. Ker je, kakor je bilo pričakovati, krajni šolski svet posluževal se dane mu pravice in pritožil se na ministerstvo, se je deželni šolski svet menda vender zbal, da bi ministerstvo utegnulo pritožbi ugoditi, kajti še pre-

¹⁾ Žal, da število teh „mnogih“ otrok ni povedano. Več nego krivično je, 95 otrok oropati vseh blaginj prave ljudske šole, da se morda petero otrokom s polovičarskim priučenjem nemščine olajša ustov v službo ali k mojstru.

²⁾ Trditve kraj. šol. sveta bile so popolnoma osnovane. S poukom nemščine moralo se je pričeti najpozneje v drugem šolskem letu. Učitelji pričenjali so pa navadno že prvo leto, da so se prikupili nadzorniku in da se jim ni bilo bati, da bi petletnice ne dobili, ali jo pa zgubili. Dež. šolski svet je namreč z ukazom z dne 11. aprila 1877 št. 567 izrekel, da je priznanje petletnice zavisno od uspehov, katere je dotični učitelj dosegel glede nemščine. Rešeni ukaz love: „Ker slovensko prebivalstvo v deželi samo nujno želi, da se njegovi otroci v šoli toli jim potrebne nemščine gotovo nauče in ker je priučenje temu jeziku brez dvojbe bistven del vseh učnih uspehov, zato naroča se okrajnemu šolskemu svetu, da v bodoče pri predlaganju prošenj za petletnice učiteljem na utrakvističnih šolah v poročilu po zakonu predpisanem o doseženih učnih uspehih natančno in specialno pove, v koliki meri je prosilec zadostil dotični tuuradni odredbi in kakšne uspehe je v tem oziru dosegel.“

³⁾ Umevno je pač, da krajnega šolskega sveta člani kot rodoljubi neso imeli posebnega veselja obiskovati ponemčevalen zavod.

⁴⁾ Resnica je, da iz sedanje šole iz slovenskih krajev v deželi veliko menj učencev prihaja v srednje šole, nego pred sedemdesetimi leti. Dokaz temu, da na vseučiliščih v Gradcu in na Dunaji sedaj ni upisan niti eden korošk Slovenec.

— potem pri pleščem „Hosanna“, ki je prirejeno iz kratkega, brhkega motiva. — Razun tega seveda še na vseh onih mestih, kjer je postal material radi rabe manjšega števila glasov gibkejši in k polifonnemu izdelanju pripravnejši. To velja posebno o troglasnih stavkih „Benedictus“ in „Pleni sunt coeli“. Zlasti zadnji, kanon to v unisonu, ki je nadpisan po starem nizozemskem običaju s „Trinitatem in unitate veneremur“ — kar je prvič igra z besedami: „Trojico častimo v edinosti“, drugič pa zajedno tudi igra v glasbi: „trije glasovi iz jednega“, t. j. vsi trije glasi pojo v kanonu — je mojstersko delo kontrapunktike, a tudi pri vsi umetelnosti poln miloglasja.

Moramo li Gallus-a po takem visoko ceniti že po strani tehniški, mojstra v obvladani materijala, ki se je resno bil šolal, kaže se nam v tej maši zajedno tudi s stališča čisto estetičnega kot umetnik, ki misli, ki si je svest namena svojega tvorjenja. Njemu ni tekst, kakor večini sočasnih mu komponistov, le vešalo za plašč glasbe, ni mu beseda le sredstvo, da kaže kontrapunktično svoje znanje. Staviti ga hočemo v vrsto onih umetnikov, ki so ohranivši stare forme pri vsi umetelnosti

den je bila pritožba rešena, poskusil je z ukazom z dne 7. junija 1883 št. 2879 jezikovni pouk na ljudski šoli Šentjakovski urediti tako: 1.) Na ljudski šoli Šentjakovski ima se pouk prva štiri leta vršiti v slovenščini; poslednja sme se pa, kakor ob sebi umevno, na pomoč jemati tudi dalje, ako je to — za razumljenje razpravljane predmeta potrebno. Dosedanje odredbe glede poučevanja nemščine ostanejo tudi v bodoče veljavne. 2.) Početkom prihodnjega šolskega leta uvesti je v rečene šole drugem razredu, mesto dosedanjega čisto nemškega, slovensko-nemško berilo, o čemer naj c. kr. okrajni šolski svet o svojem času potrebni predlog semkaj pošlje. 3.) Krajnemu šolskemu svetu Šentjakovskemu se naznani, da ko bi morda izrekel željo, naj se v višjih razredih in oddelkih pouku slovenščine določi gotovo število ur na teden, se deželni šolski svet, kakor je že prej obljubil, ne bode obotavljal, ustreči tej želji. O te odredbe uspehu poročati je semkaj“.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. julija.

Iz poljskega kluba.

Za delegacije volili so Poljaki že svoje poslanca. Upliv vlade in pa poljsko-rusinska sprava sta baje prouzročila, da je bil voljen tudi rusinsk poslanec v delegacijo, kakor smo že naznanili, namreč kanonik Mandyczevski. Poslanca Popovskega pa to pot neso kandidirali, ker se je baje izrazil, da mu slavizem ni vreden niti vinarja. Hoteli so, naj to prekličje ter izreče, da je imel le panslavizem v mislih, a on ni hotel in zato je izostal iz liste. O teoriji se Poljaki še nekoliko kažejo Slovane, a žalibog, da so v praktičnem političnem življenju mnogokrat vse drugo nego res Slovani in se družijo celo z najhujimi nasprotniki Slovanstva.

Nemška previdnost.

Ko so nemški kmetski posestniki izstopili iz deželnega kulturnega sveta, osnovali so svoje društvo „deutscher landwirthschaftlicher Centralverband.“ Po spravi ima sicer deželni kulturni svet češki in nemški oddelek in je torej nemškim posestnikom mogoče, da zopet ustopijo. To so sicer res storili, a v zadnji veliki skupščini svoje centralne zveze sklenili so, da navzlic temu, da se je osnoval nemški oddelek deželnega kulturnega sveta naj vender tudi še nadalje obstaja njih nemški „Centralverband“. S tem pač Nemci sami kažejo, da nima dosti vere v obstanek sprave.

Prepovedano društvo.

Na Dunaji je vlada prepovedala osnovanje socialno-demokratskega društva, ker je baje državni nevarno. Jeli se bode s tem, da se je zabranilo društvo, katero bi bilo delalo javno in pod nazorstvom vladnih organov, zabranilo tudi mnogo bolj nevarno tajno delovanje in skrito rovanje, to je vprašanje, na katero ni težko dati odgovor. Prevelika bojzljivost vlade utegne več škodovati negoli koristiti.

Vnanje države.

Uzroki obnovljenja trojne zveze.

Italijanski vojaški list „Esercito“ prinaša iz Londona vest, kakaj se je tako hitro ponovila trojna zveza. Uzrok bi bil ta, da je Francija na Elsaško-lorenški meji izvrševala velika oboroževanja in nakopičenje vojske. To se je v Berlinu, Rimu in na Dunaji zmatralo tako, da Francija gotovo pričakuje, da se trojna zveza ne bode obnovila. Zato se je takoj odgovorilo z dovršenim dejanjem.

respektovali liturgiško besedo — ter ohranili pravo razmerje mej njo in glasbo. To ravno, čistost v slogu njega cerkvenih skladb, stavi ga mej prvake velike njegove dobe.

V njega maši ni takta, ki bi bil odmev nečega posvetnega — kakor prejšnji posvetni kanti firmi; — vse vzcveta, bodisi iz lastnega ali pa iz rimskega korala in ne najdemo takta, kjer bi bila beseda z glasbeno mislijo v konfliktu.

Gallus znal je pogoditi pravo sredo, ki ga je varovala, da ni bil ne necerkveno dramatičen, kakor poznejši skladatelji italijanski nasledkom prenapetega zasledovanja teksta, a da tudi ni otrpnila umetnost v liturgičnih okovih, kakor to nahajamo v stari šoli nizozemski.

Te lastnosti zadostujejo popolnoma, da ostane svetu Gallus-ovo ime nepozabljeno, dela pa v trajni uporabi. Nam pa, ki bivamo v Kranjski, njegovi domovini, ostane naj v častečem ga spominu. Res, da ga je odposlala usoda v tujino, toda sin Kranjske ostane. On sam se je vedno Kranjca imenoval, ter družil, kakor je to razvidno iz večine njegovih ostalin, rodno svoje ime vedno s pristavkom „Carniolus“.

Boj mej Srbi in Bolgari.

Madjarski list „Egyeteres“ poroča, da je pri Pirotu udrlo 20 bolgarskih vojakov na srbsko ozemlje in da so srbske čete streljale nanje. Več vojakov da je mrtvih in ranjenih. Ker nam je znana bujna fantazija madjarskih listov, je tudi to vest treba vzeti na znanje z veliko opreznostjo.

Francosko brodovje na Danskem.

Banketa, ki ga je dal v Kodanji kralj na čast francoskega brodovja častnikom, udeležila se je kraljevska obitelj, višji dvorni uradniki in mornarski častniki. Kralj napil je prvi Carnotu, na kar je godba zaigrala marseillaiso. Francoski poslanik je napil na zdravje kralja in kraljevske obitelji, a godba igrala je dansko himno. Kralj podelil je poveljniku francoskega brodovja viceadmiralu Gervaisu veliki križ reda Daneborgovega. Francosko brodovje odplulo je proti Stockholmu.

Veliki Berolin.

Kakor se poroča nekemu Dunajskemu listu, pripravlja pruski minister pl. Herrfurth predlogo to je načrt zakona za tesneje zvezo predkrajev Berolinskih z mestom, kakor se je to zgodilo na Dunaji. Povekšanje Dunaja, ki je s svojim razširjenjem postalo istinito veliko mesto in se približalo po številu prebivalcev evropskim prestolicam prav izdatno, ne dá miru Prusom, kajti Berolin mora na vsak način nadkriliti Dunaj. Zatorej bodo tudi prestolico prusko raztegnili in jedenkrat posnemali nas.

Zmaga nemštva v Šlezviku.

V severnem Šlezviku pokazalo se je zadnji čas živahno gibanje mej danskim prebivalstvom, ki je Nemce začelo naudajati s strahom. Nemštvo začelo je semtertja pešati. Osnovali so Nemci društvo „Deutscher Centralverein“, ki je začelo agitacijo za nemško stvar. Pri občinskih volitvah v Toftlundu in Haderslebeu zmagali so prvokrat vsi nemški kandidati. Zaradi tega je veliko veselje v vseh nemških listih. Seveda nam ni znano, s kakimi sredstvi se je dosegla ta zmaga, ker nam je pa znano, kako se drugod postopa v jednacih slučajih, si to lahko mislimo.

Irski škofje proti Parnellu.

Proti bivšemu vodji irske stranke postavili so se v odločno nasprotstvo irski škofje ter izdali izjavo, v kateri ga imenujejo nevednega biti na dalje voditeljem in protestujejo proti vodstvu njegovemu. Poudarjajo nekako tudi katoliško svoje stališče.

Krvave volitve na Irskem.

Pri dopolnilnih volitvah v Carlovu prišlo je mej obema frakcijama irske stranke do krvavih tepežev. Mej parnelliti in antiparnelliti prišlo je na cesti ne daleko Tullova do krvavega boja. Parnell in drugi poslanci prizadevali so se zastoj pomiriti bojujoče nasprotnike. Antiparnelliti morali so se končno umakniti.

Dopisi.

Iz Ljubljane 7. julija. [Izv. dop.] Uradna učiteljska skupščina za šolski okraj Ljubljano, vršila se je dne 2. julija. Točno ob 8. uri je otvoril g. prvomestnik zborovanje s prijaznim pozdravom na učiteljsvo. Svojim namestnikom je imenoval šol. svetnika g. Blaža Hrovatha, zapisnikarjema pa je volila skupščina vsklikom gspdč. M. Marovtovo in g. Jos. Janovskega.

Iz obširnega poročila nadzornikovega se je videlo, da se v slovenskih mestnih deških šolah jako marljivo poučuje, da vse moško učiteljsvo vestno izpolnuje stanovske dolžnosti, da dajejo ravno te šole najboljši material srednjim šolam i. t. d.

V drugi, oziroma tretji točki dnevnega reda „Vsprejem učencev v srednje šole“ je govoril prav poučno in obširno g. prvomestnik. Kazal in pravil je zbranemu učiteljsvu, kaj vse morajo znati učenci hotéč stopiti v gimnazije in realke.

Temu sledilo je poročilo književnega odbora prvomestnika g. Fr. Kokalja, dalje doličitev nekaterih knjig za učiteljsko knjižnico ter učnih knjig za prihodnje šol. leto. Račune knjižnične imata pregledati gg. Raktelj in Cepuder.

V stalni odbor so bili voljeni po listkih gg. Raktelj, Valenta, Žumer in Bele, v knjižnični pa gg. Kokalj (prvomestnik) Žumer in Bele (odbornika).

V mestni šol. svet za bodočo šestletno dobo t. j. od 1891—1897 sta bila voljena z veliko večino dosedanja zastopnika gg. Raktelj in Žumer.

Le pri volitvi dveh odposlancev v letošnje deželno skupščino ni šlo vse gladko, kajti voliti se je moralo večkrat, ker je hotela prodreti nemška stranka s svojim kandidatom. S pomočjo nekaterih učiteljic tuk. osemrazrednice se ji je to tudi posrečilo in je bil konečno voljen od nemške strani g. prof. Linhart, sicer pa g. Bele.

Upajmo, da v prospeh šolstva in korist učiteljsva! Samostalni predlogi so bili štirje:

G. Žumer je predlagal naprositi višja šolska oblastva, da bi se sistemizovala še tri zadnja uč-

teljska mesta na tukajšnjih slov. deških šolah, ker se že nad 15 let supilirajo.

G. Cepuder je govoril o novi ureditvi plač, v kolikor ta zadeva Ljubljansko mestno učiteljstvo ter kazal na slabe razmere, v katerih se nahaja sedanje moško učiteljstvo, zlasti od takrat, ko se je ustanovila schulvereinska šola, katera absorbira vse boljše učence, da mestni učitelji nimajo niti najmanjšega postranskega zaslužka. —

Ako bodo višja šolska oblastva to v pošteved jemala, bodo gotovo rada uslišala opravičene želje mestnih učiteljev glede plač ter jim iste, ako že ne zvišala, vsaj pustila take, kakor jim jih je priznal slav. mestni zastop Ljubljanski leta 1883, ko je bilo Ljubljansko mestno učiteljstvo v mnogo ugodnejšem položaju, nego je danes, kar se bode itak omenjalo v dotični peticiji. Tudi se je sklenilo prositi višja šol. oblastva, da bi se ista pri oddaji služeb in pri pomikauji učiteljev iz nižjih plačilnih razredov v višje ozirala vselej le na službena leta, ako je dotičnik svoje dolžnosti vestno izpolnoval, ker je gotovo krivično, ako so se oddajale boljše službe mlajšim prosilcem, ko so propadali starejši jedino zato, ker niso imeli zanesljivih prijateljev, ki bi jih bili na merodajnih mestih krepko zagovarjali, na službena leta in dr. pa se ni oziralo.

G. Furlan je predlagal, da bi se prosilo za suplenta za tukajšnje mestne šole, ker je vedno kdo vsled bolezni ali na kateri drug način zadržan vršiti svoj posel. Vsi ti nasveti so bili jednoglasno vsprejeti in želeti je, da bi se kmalo uresničili. Konečno se je opominjal g. prvomestnik v toplih besedah najvišjega pokrovitelja šolstva, presv. cesarja, na kar je zaklicala skupščina trikratni „Slava“.

Iz Litije 7. julija. [Izv. dop.] Z vseh slovenskih krajev dobivate poročila, kako so praznovali praznik sv. blagovestnikov Cirila in Metoda več ali manj velečastno. Tudi naš trg ni zaostal v tej zadevi, ter tudi storil po svoji moči svojo narodno dolžnost tema blagovestnikoma.

Ko se je v soboto, to je predvečer praznika, storil mrak, začeli so topiči pokati in prikazalo se je blizu mostu (na vsaki strani Save več kresov. Naj večji je bil tisti, ki ga je dala na Litijskem polju napraviti vrla narodnjakinja gospa Marija Kobler.

Ko je pa ura 9 odbila, prišli so naši gg. pevci, stopili na breg Save in prav krasno in naudušeno peli slovanske pesmi; mej petjem se je prižigal bengaličen ogenj.

Drugi dan pa so zopet naši vrli gg. pevci cerkveno petje izvajali tako krasno, da se sme trditi, da jih že kmalu nismo slišali tako lepo ubrano peti, kakor takrat. Posebno se je pa vsem dopadla pesem sv. Cirila in Metoda, za katero se jim mora izreči posebno priznanje. Čudno pa je, da nekaterim, ki se štejejo mej narodnjake, to počenjanje nekako mrzi, kar je neumljivo. Od kod to?

Tudi po okolici se je zapazilo precejšnje število kresov, kar do sedaj ni bilo, kar je lepo znamenje narodne zavesti. Slovan gre na dan!

Iz Mozirja 7. julija [Izv. dop.] Tukajšnji samski gospodje praznovali so dne 4. t. m. t. j. predvečer godu prvih slovanskih veroznanjevalcev sv. bratov Cirila in Metoda jako slovesno. Ko se je stemnilo, zasvetila se je velika množica kresov na bližnjih hribih. Na takozvanem „Brecelnovem vrhu“ svirala je domača godba in peli so tukajšnji pevci, da se je razlegalo daleč po dolini. Pri farni cerkvi pričakoval je reditelje slavnosti gasilni oddelek „Sav. Sokola“, ki je godbi na čelu oskrbel baklado, katera se je mej godbo in burnimi slava- in živio-klici pomikala do stanovanja g. župana. Tukaj pozdravil je starosta „Sokola“ g. župana in godba zaigrala je cesarsko pesem. Dalje pomikal se je sprevod do sredine trga, kjer je godba zopet zaigrala cesarsko himno in so pevci zapeli „Lepa naša domovina“.

Po končanem sprevodu sledila je ljudska veselica na g. Iv. Lipolda vrtu, kjer smo gledali umetalni ogenj ter se mej petjem, govori in godbo izvrstno zabavali.

Izmej govorov omenim naj pozdrav g. V. Goričarja zbranim gostom, slavnostni govor g. Iv. Lipolda in napitnico g. župana A. Goričarja samskim gospodom. Mej vsi slavnostjo pokali so z bližnjih gričev topiči. Po končanem oficijalnem delu pričel se je ples na kegljišču, katero so narodne gospodične jako ukusno okrasile. Vsakemu pričujočemu bode ta slavnost gotovo dolgo v spominu.

Z Notranjskega 8. julija. [Izv. dop.] V poslednjem času mrgoli po Notranjskem agentov zavarovalnic „Féniks“ in „Dunav“. Od hiše do hiše letajo ti ljudje, odlikujoč se s prav židovsko nadelžnostjo. Ubogi kmet, ki ima ravno sedaj dela čez glavo, ne more se jih skoro odkrižati, ker ima premalo energije, da bi jim pokazal vrata in tako gubi dragoceni čas, poslušajoč pretirano hvalisanje omenjenih zavodov in braneč se usiljivosti agentov. Ko bi bilo vse resnica, kar se tu kmetu pripoveduje, tedaj bi človek postal deležen večnega izveličanja še le potem, kadar je svoja poslopja in svoje premočnosti zavaroval pri „Dunavu“ ali pri „Féniksu“.

Mnogi se z velikim trudom vendar ubrani sitnih agentov; marsikdo pa se jih ne vé iznebiti drugače, ko da se zaradi ljubega pokoja zavaruje pri njih. Na ta način ulové mnogo posestnikov, katerim zavarovanja niso še iztekla pri družih zavarovalnicah, od katerih mnogokrat še odstopiti ne morejo. Kmet pa ima potem poleg sitnosti še troške in mnogokrat tudi plačila na dve strani.

Največ posestnikov gré tem agentom na limanico, da je „Féniks“ resp. „Dunav“ cesarska zavarovalnica. To lažljivo govoričenje vé se zaviti v tako obliko, ko da bi se približeval čas, ko bode tako ali takó vsak moral pristopiti kake cesarski zavarovalnici. Bil bi torej skrajni čas, da bi poklicana oblastva v interesu kmetskega prebivalstva zaprečila tako nepošteno ravnanje in pojasnila ljudem, da cesarske zavarovalnice sploh ni. Ako se to zgodi, bode tudi ljudstvo samo rado jim šlo na roko, da se onemogoči sleparjenje s cesarskim imenom.

Domače stvari.

— (Dr. Bleiweisova slavnost.) Vstop na slavnostni prostor bode dovoljen le proti vabilom, katera so se poslala društvenikom vseh narodnih društev Ljubljanskih. Kdor je član kacega narodnega društva in ni prejel vabila, obrne naj se do kustosa narodne čitalnice. Društva z zastavami in deputacije društev naj se zberó do 1/2 12. ure v čitalnici, kjer bode „Sokol“ uredil sprevod.

Odbor.

— (Ustoppnice za banket pri Bleiweisovi slavnosti) dobe se v čitalnični trafiki. Ker se mora gostilničarju najdalje do 10. t. m. zvečer naznaniti število udeležencev pri banketu, naj se precej zglašijo za ustoppnico, kdor hoče biti tudi pri tem delu slavnosti. Banket se priredi v veliki dvorani čitalnični, katera bode dostojno okrašena. Ker se slavi spomin moža, katerega so Slovenci po pravici imenovali „očeta“, pričakuje se, da se bodo njegovi častilci v obilnem številu zbrali pri banketu.

Odbor.

— („Matica Slovenska.“) V večerajšnji seji se je upravnistvo za dobo 1891/2 tako-le osnovalo: Predsednik: Josip Marn; I. podpredsednik: Levec Franc; II. podpredsednik: Grasselli Peter; blagajnik in hišni upravitelj: dr. Starè Josip; pregledovalec društvenih računov: dr. Zupanec Jernej; ključarja: Kržič Anton in Praprotnik Andrej; overovatelja sejnih zapisnikov: Bartel Anton in Rutar Simon; pravni zastopnik: dr. Tavčar Ivan. Gospodarski odsek: dr. Dolenc Hinko, Grasselli Peter, dr. Jarc Anton, dr. Starè Josip, dr. Tavčar Ivan in Vilhar Ivan. Književni odsek: Bartel Anton, Koblar Anton, Kržič Anton, dr. Lesar Josip, Levec Franc, Pleteršnik Maks, dr. Požar Lovro, Rutar Simon, Šubic Ivan, Tomšič Ivan, Wiesthaler Franc, Zupančič Anton in Zupančič Vilibald.

— (Obisk razstave v Zagrebu.) Dne 15. avgusta bode se v prvostolnici Hrvaške, v ponosnem Zagrebu, odprla jubilejska razstava, katero želi obiskati gotovo tudi mnogo Slovencev. Opozarjamo torej še posebej na sklep odbora „Sokolovega“, kateri pričbujemo danes na drugem mestu in prosimo rodoljube slovenske, da začno takoj agitacijo za udeležbo pri posebnem vlakcu, kateri priredi omenjeno društvo zaradi obiska Zagrebske razstave. Vožnje cene bodo tako nizke, da bode mogel zmagovati jih vsakdo. — Ker bode sokolski posebni vlak vsprejemal tudi potnike nesokole, nadejamo se, da bode peljalo se z njim v Zagreb mnogo rodoljubov in rodoljubnih dam, da pokažemo svojim najbližjim krvnim bratom, kako se veselimo njihovega napredka.

— (Iz odbora „Sokolovega.“) V večerajšnji seji sklenil je odbor „Sokola“, da se priredi dne 2. avgusta popoldnevni izlet v Kamnik, ako od tamošnjih narodnih društev dojde povoljen odgovor. V Kamniku priredila bi se javna telovadba in ljudska veselica. — Za veliki izlet v Zagreb k obisku tamošnje razstave začele so se delati že priprave. Za ta izlet najeti se nameravata posebna vlaka iz Trsta in Maribora, katera bi se združila pri Zidanem mostu. Priredbo posebnih vlakov prevzel je odbor „Sokola“ sam, kateri bodo tudi skrbel za red in za vse drugo potrebno. Takoj, ko se doženo dogovori z južno železnico, bode se objevil vspered. Za Zagrebski izlet določil je odbor 6, 7. in 8. september, katere dneve se bode v Zagrebu vršila tudi slavnost vseh pevskih društev hrvatskih. — Konečno je odbor z veliko radostjo vzel na znanje poročilo, da je društveni predtelovadec brat Benčan pri javni telovadbi o vsesokolskih slavnostih v Pragi odlikovan bil z jednim prvih daril ter je sklenil na primeren način zahvaliti se bratu Benčanu, da je tako sijajno rešil čast društva.

— (Na tukajšnji državni višji gimnaziji) končalo se je danes šolsko leto in so dijaki po cerkvenem opraviilu dobili spričevala. Na ostalih srednjih šolah bode v sredo 15. t. m. sklep.

— (Manevri 3. voja.) K letošnjim manevrom, ki se bode 31. avgusta in 1. septembra pri Celji završili, pride due 19. avgusta od 11. in 12. pešbrigade 10.000 mož s 1000 konji v Lavantinsko dolino, kjer ostanejo do 23. avgusta in bodo nastanjeni v devetih občinah. Potem odidejo k zaključnim manevrom v Celje.

— (Vreme.) Dež, ki so ga poljedelci močno želeli, pomočil je prejšnjo noč žejno zemljo, še izdatneje pa je deževalo preteklo noč in danes. Sedaj bi bilo za nekaj časa dovolj. Vsled dežja se je temperatura močno ohladila.

— (Včerajšnji mesečni živinski semenj) je bil, kakor je bilo pričakovati po prejšnjem velikem semnju in zaradi neugodnega vremena, slabo obiskan. Prignalo se je 174 konj in volov, 67 krav, 23 telet, vsega skupaj 264 glav. Prodaja je bila srednja.

— (Dolenjsko pevsko društvo) priredi pevski večer v nedeljo dne 12. julija 1891 na vrtu gostilne gosp. V. Tučka v Novem mestu. Mej posameznimi točkami svira godba. Ustoppnina prosta. Začetek ob 8. uri. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Celovski tramvaj) izročil se je v nedeljo prometu. Udeležba občinstva bila je velika.

— (Toča) je preteklo nedeljo hudo gospodarila. Na Štajerskem pobila je po Pohorji in prozročila veliko škodo. Na Hrvaškem pa je v Glini, Topuskem in okolici nad pol ure razsajala in napravila ogromno škodo. Padala je debela, kot kurja jajca, potolkla polja in vrtove, na hišah opeke, okna in celo plotove. Drevesa in vinogradi so popolnoma goli, cerkev v Grdjevci je obtolčena, kakor da jo je kdo s sekuro obdelaval. Ob 9. uri zvečer ležala je toča še čevljev na debelo.

— (Na Hrvaškem) je kuga v gobcih in na parkljih večinoma ponehala, zato so semnji v Oseku, Požegi, Brodu, Koprivnici, Križevci, Ivaniči, Zagrebu in Samoboru zopet dovoljeni. Okuženi pa so še: Belovar, Kostajnica, Petrinja, Sisek in Karlovac.

— (Hranilno in posojilno društvo na Ptuj) imelo je v I. polletju leta 1891 prometa 432.596 gld. 95 kr. Pristopilo je novih zadružnikov 273, odstopilo pa 137, tako da šteje 2663 udov, ki imajo v deležih 44.134 gld. 4 kr. Hranilnih ulog se je uložilo 115.474 gld. 8 kr., izplačalo pa 87.496 gld. 10 kr. in jih je sedaj 394.892 gld. 14 kr. Novih posojil dalo se je 718 v znesku 95.452 gld., vrnilo pa se na posojila 68.116 gld. 19 kr., tako da je sedaj posojil 433.460 gld. 7 kr. Pri drugih zavodih naložilo se je 24.328 gld. 73 kr., vzdignilo pa 15.644 gld. 61 kr. in še ostane naloženega 23.032 gld. 73.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 8. julija. Uradno se javlja, da je car odredil ustanovitev cesarske pisarne za finske zadeve.

Carigrad 8. julija. Nasproti poročilu v „Jewish Chronicle“, da prihaja 200 do 300 židovskih rodbin vsak teden v Jeruzalem in vlada ondu lakota in bolezni, zagotavlja se z

verodostojne strani, da vlada dovoljuje le onim židom, ki romajo v Jeruzalem, izkrcati se v Jafi in Beirutu. A ti židovi morajo ob določenem roku Jeruzalem zopet ostaviti.

Napolj 8. julija. Tok lave narašča in je danes že dosegel jarek Vetrano za observatorijem.

Charleroi 8. julija. Preteklo noč zvršil se je pri hiši ravnatelja Heniusa v Farciennes atentat z dinamitom. Škoda znatna. Zlodejca neso dobili. Število strajkujočih delavcev naraslo je na deset tisoč, to je tretjino vseh delavcev v tamošnjem okolišju.

Dunaj 9. julija. Na državnih železnic izrednem občnem zboru naznanil predsednik, da se je tudi glede tarifov na avstrijskih progah doseglo meritorično sporazumljenje z ogersko vlado. Občni zbor vsprejel upravnega odbora predloge, da se odobri pogodba z ogersko vlado in pravila prenarede, kakor v tem oziru treba.

Peterburg 9. julija. Ruski agent v Buhari naprosil je po naročilu emirjevem rusko vlado za dovoljenje, da bi emir smel bivati v inozemstvu. To se mu je dovolilo. Vsled tega pride emir oktobra meseca z velikim spremstvom v Peterburg. Ker bi o njegovi odsotnosti utegnili nastati nemiri, bodo ruski vojaki skrbeli za red.

Razne vesti.

* (Hude nevihte na severnem Češkem.) Iz mnogih krajev severne Češke se poroča o hudih nevihtah, ki so napravile veliko škodo. V raznih krajih odtrgali so se oblaki ter preplavili vso okoličico. Več manjih hiš se je podrlo, tovarne stale so vse pod vodo, pota so bila zaprta, polja pokončana. Jedna cesta je zginola popolnoma, železniški nasipi so na več krajih poškodovani.

* (O Moskovski francoski razstavi.) Ko se bode zaključila francoska razstava v Moskvi, bode se ves njen umetniški oddelek prepeljal v Peterburg in bode tam razstavljen na korist „ruščemu križu“. To se bode bržkone zgodilo meseca oktobra.

* (Razbojniki odvedli so) zopet, kakor se poroča iz Soluna, necega tamošnjega trgovca, ki je potoval z dvema otrokoma v Gumuldjino. Odvedli so ujetnike v gorovje ter zahtevajo zanje visoko odkupnino. Turška vlada pa je izrekla, da ne bode več izplačevala odkupnin razbojnikom. Bolje bi bilo zares, da bi storila konec tem vedno se ponavljajočim napadom.

* (Obsojeni anarhisti.) Porotno sodišče v Douai obsodilo je glavne hujskače pri nemirih v Fourmiesu. Euline obsojen je na 6 let, Lafargue na jedno leto zapora.

* (Hripa mej konji.) V kraljevskih hlevih v Stuttgartu pokazala se je hripa. Sedem konj je že poginolo, ki so bili vredni nad 25.000 mark.

* (Čudna igra narave.) Neki ameriški list poroča, da je sedaj 70letna gospa Mary Francis v Saratogi imela v svoji mladosti do 50. leta bliščeče črne dolge lase. S 50. letom počeli so lasje postajati sivi in s 55. letom bili so ko sneg beli. Ne da bi rabila kaka mazila — vsaj ona tako trdi — začeli so jej pred nekaterimi leti lasje postajati temnejši in danes so zopet tako bliščeče črni, kakor pred 35 leti in pri tem istotako polni in mehki ko nekaj.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—85)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

8. julija.

Pri **Mališi**: Lieberman, Engel, Steinberg, Almer, Röthel, Theus z Dunaja. — Pamer iz Trsta. — Paulitsch z Reke. — Berger iz Gradca. — Schreiner iz Pulja. — Šubert z Bleda.

Pri **Stonu**: Herz, Böhm, pl. Mauricio, Weiler, Plo-witz, Fendl z Dunaja. — Vitez pl. Cattinelli z Reke. — Berner, Korosy iz Gradca. — Neuner iz Celovca. — Lobositz, Fabriotti, baron Alber iz Trsta. — Sliber iz Selc. — Sandri iz Kamnika. — Košar z Dobrove. — Treven iz Idrje. — Vrus iz Cebra. — Wittchen iz Zagreba.

Pri **avstrijskem cesarju**: Jezeršek z Gorenjskega. Pri **južnem kolodvoru**: Kastreuz iz Trsta. — Vranesič iz Motnika. — Blažon iz Planine.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
8. julija	7. zjutraj	734.0 mm.	15.8° C	sl. szh.	dež.	26.0 mm.
	2. popol.	733.8 mm.	20.0° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	733.3 mm.	16.2° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
Srednja temperatura 17.3°, za 1.5° pod normalom.						

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7.47	Špeh povojen, kgr.	64
Rež, „	5.86	Surovo maslo, „	65
Ječmen, „	4.22	Jajca, jedno : „	2
Oves, „	3.25	Mleko, liter	8
Ajda, „	5.85	Goveje meso, kgr.	60
Proso, „	5.52	Telečje „	52
Koruza, „	5.40	Svinjsko „	60
Krompir, „	2.50	Koštranovo „	40
Leča, „	10	Pišanec „	35
Grah, „	9	Golob „	17
Fižol, „	9	Seno, 100 kilo	152
Maslo, kgr.	82	Slama, „	223
Mast, „	68	Drva trda, 4 metr.	640
Špeh frišen „	58	„ mehka, 4 „	420

Dunajska borza

dne 9. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danem
Papirna renta	92.40	92.60
Srebrna renta	92.50	92.65
Zlata renta	111	111
5% marčna renta	102.75	102.75
Akcije narodne banke	1033	1032
Kreditne akcije	296.50	296
London	117.40	117.40
Srebro	—	—
Napol.	9.32	9.31
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	57.65	57.67 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	105	20
Ogerska papirna renta 5%	101	60
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	—
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	159
Tramway-društ. volj. 170 gld. a. v.	229	—

Cavalleria Rusticana

di

Pietro Mascagni.

Popoln izvod za klavir brez teksta.	gld. 3.—
Predigra in Siciliana za 2 in 4 roke	1.80
Intermezzo sinfonico za 2 in 4 roke	1.90
Potpourri za 2 roki	1.80
za 4 roke	2.40

Vsak komad velja poslan po pošti 5 kr. več.

Trgovinska naslovna knjiga pro 1891 za vso Avstrijo.

Cena 12 gld.

(571—1)

KLENKE-jev

Slovar domačega zdravilstva.

Dve knjigi, vezani gld. 9.90, ima v zalogi

J. GIONTINI, knjigotržec v Ljubljani.

KAROL TILL

(6) Ljubljana, Špitalske ulice 10. (456)

Potrebščine za pisarnice in na pisalne mize, pisne mape, pisne podloge, tintnike, nakladnike za pisma, močilnice, ravnila, deske beležnice, skledice za peresa, držala, skrinjice za pismene znamke, steklenice za kleje, zvitki pivnikov za sušenje tinte, sušilne deščice in sušilci, pečati iz prozevine z vso pripravo, sušilni kartoni, kopirni listi in pivniki, tiskane in utisnene pečatne znamke, močilniki in lepivni papir za bankovce.

Srebrna ura z verižico

s črkama A. K. izgubila se je na potu z vrta gostilnice „pri avstrijskem cesarju“ do frančiškanskega mostu. — Kdor jo je našel, odda naj jo „pri avstrijskem cesarju“, kjer dobi nagrado 5 goldinarjev. (570—1)

Nekaj

(569—1)

vozovničnih zvezkov

(Rundreisebillets)

na Dunaj in nazaj po 11 gld. in več je dobiti v Jos. Paulin-ovi potovalni pisarni.

Grozdičje (ribesl) in maline

kupuje v vsaki množini (562—2)

Viktor Grablowitz v Eggenbergu pri Gradci.

V prodajalnico z mešanim blagom vsprejme se takoj (568—1)

učenec

kateri je dovršil vsaj prvi razred koje srednje šole ter je zdrav, močan in poštenih staršev. — Več pove Ivan Vidmar, trgovec v Črnem vrhu pri Idriji.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani cen.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz meje življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Gilda. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinja. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški vâlpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja petenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovec. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tattenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.
8. zvezek: I. Ovet in sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.
9. zvezek: I. Doktor Zeber. Izviren roman. — II. Mej dvema stoloma. Izviren roman.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan pol gld. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični vezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (87—59)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

„NARODNA TISKARNA“

prilagojena po nizki ceni

VIZITNICE

v elegantnej obliki.

Radgonska

kisla voda po natriju in litiju najbogatejša in (270—27)

Radgonska

čista alkalična kiselica.

Glavna zaloga pri

J. LININGER-ji

v Ljubljani, Rimska cesta hiš. št. 6.

Prodaja po prvotnih cenah.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.